

Trăia odată o fetiță care primise în dar de la bunicuța ei o minunată scufiță de culoare roșie. Fetiței îi plăcea tare mult acea scufiță și ajunsese să nu o mai dea deloc jos. Din acest motiv toată lumea o striga Scufița Roșie.

Într-o dimineată frumoasă și însorită, mama Scufiței Roșii o rugă pe fetiță să-i ducă bunicuței bolnave un coșuleț cu mâncare. Fetița, care-și iubea foarte mult bunicuța, acceptă imediat să-i facă acesteia o vizită.

"- Dar să nu întârzii prea mult" îi spuse mama, "și să mergi direct la bunica, fără să stai să te joci prin pădure, și mai ales să te ferești de Lupul cel Rău".

**Drumul ce ducea la bunicuța
trecea
prin pădure, asa că Scufița
Roșie luă coșulețul din mâna
mamei și se porni spre casa
bunicuței.**

**Pe drum însă îl întâlni pe
Lupul cel Rău, dar uită de vor-
bele mamei și îi spuse direct:**

"- Bună dimineața, domnule Lup".

"- Bună dimineața Scufiță Roșie" îi răspunse lupul, "unde ai plecat tu aşa devreme?"

"- Am plecat să o vizitez pe bunicuța care este bolnavă și să-i duc un coșuleț cu mâncare" îi răspunse pe negândite Scufița Roșie.

"- Si unde locuieste bunicuta ta Scufița Roșie?" întrebă lupul.

"- Locuiește în pădure, nu foarte departe de aici" îi răspunse Scufița Roșie, "căsuța ei este ușor de găsit, se află chiar lângă lac".

Lupul care deja se gândeau ce meniu bun va avea la prânz, Scufița Roșie și bunicuța acesteia, îi spuse Scufiței Roșii:

"- Am o idee Scufiță Roșie, ce ar fi dacă ai culege niște floricele frumoase pe care să îl duci bunicuței tale?"

"- Ce idee minunată" îi răspunse Scufița Roșie, care uitând din nou de sfaturile mamei se afunda prin pădure încercând să găsească cele mai frumoase floricele pentru bunicuța.

În timpul acesta lupul își luă picioarele la spinare și o tuli spre casa bunicuței.

Când ajunse la ușa acesteia ciocăni ușor la ușă.

"- Cine este?" intrebă bunicuța.

"- Sunt eu, Scufița Roșie" răspunse lupul imitând vocea Scufiței Roșii.

"- Intră înăuntru dragă" îi răspunse bunicuța, "sunt în pat, iar ușa este descuiată".

Lupul intră în casă, se repezi la bunicuța și o înghiți. Apoi își puse cămașa și scufia ei de noapte, se băgă în pat și se acoperi cu pătura peste nas.

Între timp Scufița Roșie se apropie de casă, și se miră văzând ușa căsuței deschisă.

Păși cu grijă în casă și se apropie de pat.

Scufița Roșie nu o putea zări prea bine pe bunicuță și o întrebă:

"- Ooo, bunicuțo, dar de ce ai urechile aşa de mari?"

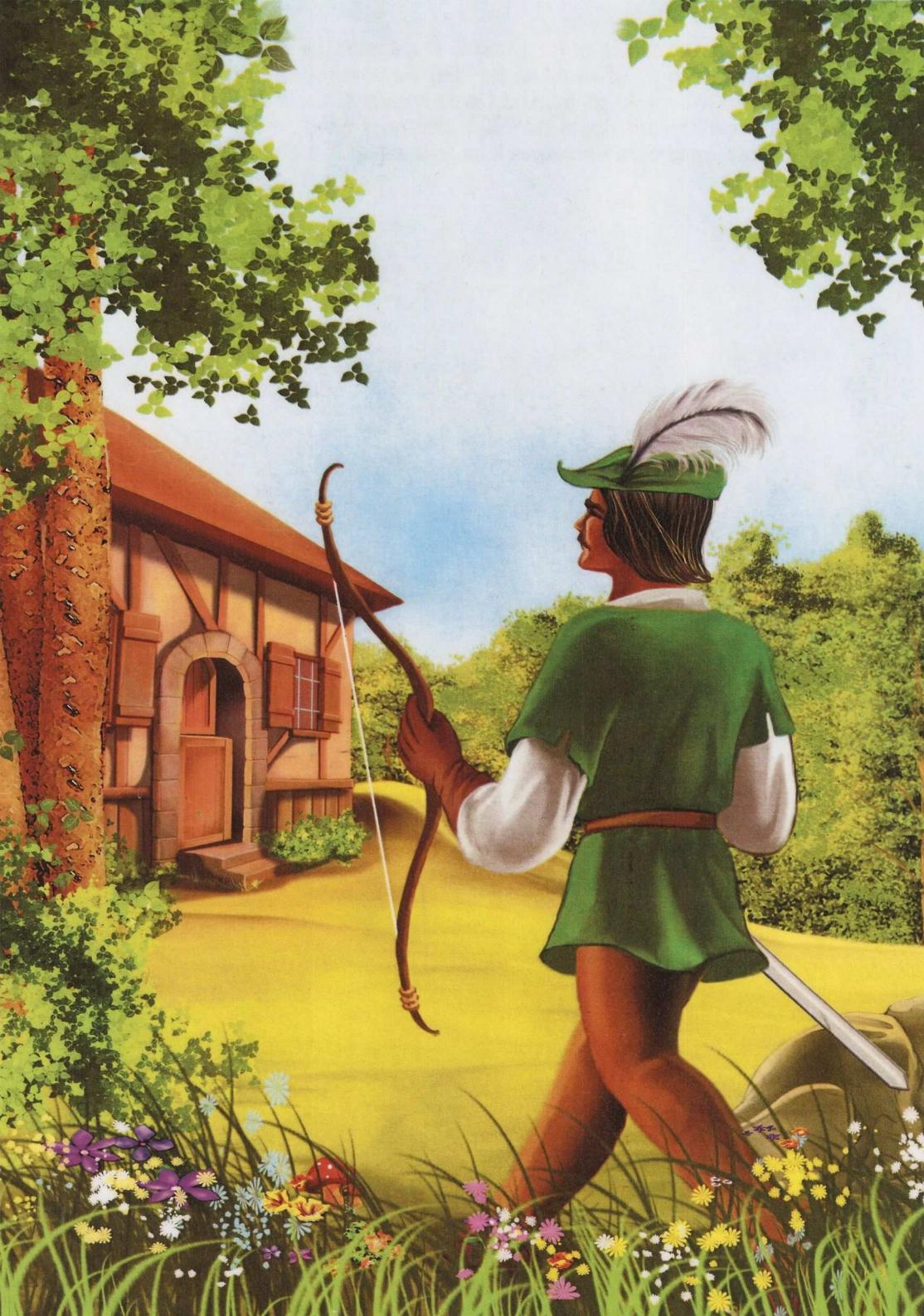
"- Ca să te aud mai bine" îi răspunse lupul imitând vocea bunicuței.

"- Ooo bunicuțo, dar de ce ai ochii aşa de mari?" întreabă Scufița Roșie.

"- Ca să te văd mai bine, draga mea" îi răspunse lupul.

"- Ooo bunicuțo, dar de ce ai gura aşa de mare?" întreabă Scufița Roșie.

"- Ca să te pot înghiți mai bine, draga mea" strigă lupul și se repezi la biata Scufiță Roșie și o înghiți.

Sătul, lupul se întinse în pat să-și facă siesta și se puse pe sforăit.

Pe lângă casă trecu un vânător care auzi sforăitul și se uită pe fereastră.

Când văzu lupul își închipui că acesta a mâncat-o pe bunicuța și se repezi și îi tăie acestuia burta.

Spre marea surpriză a vânătorului din burtă ieșiră întregi și nevătămate Scufița Roșie și bunicuța.

Acestea îi mulțumiră vânătorului că le-a salvat și îi oferiră în schimb pielea lupului.

Apoi Scufița Roșie și bunicuța se așezară la masă ca să mănânce din cele pregătite de mama.

După pățania prin care trecuse, Scufița Roșie se hotărî ca niciodată să nu mai iasă din cuvântul mamei.